

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Crucea.

„De vrea cineva să vină după mine să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa și să vină după mine”— a spus Isus. Și vorba lui sună pentru totdeauna. Cine vrea să-i urmeze lui Isus, să meargă pe calea cea mai bună, să umble pe drumul cerului, nu poate să refuze crucea, care-i este oferită din mâinile scumpe a lui Isus, ca semn de distincție, care ne face asemenea Lui.

Crucea noastră și suferințele sale sunt cele mai valoroase pietre scumpe, care pot decora o ființă omenească. Aceste înseamnă nobilitatea rasei omenești. Animalul, dacă toate împrejurările exterioare îi sunt dușmănoase nu rezistă, ci moare. Omul, care este și spirit, care își vede scopurile sale însumate în lume extraterestă,

rezistă suferințelor pământești și ce e și mai mult, le rabdă cu demnitate, ca să devină prin ele urmaș vrednic *Celui, care a suferit chinurile cele mai mari pentru el.*

Dar nu e destul, ca noi să răbdăm crucea noastră, ci trebuie să o iubim. Căci aceasta e trandafirul pal, altoit din cele cinci trandafire purpurii ale *suferințelor dumnezești*, pe care nu le-ar fi putut răbda *Omul*, dacă n'ar fi fost pătruns de dorința salvării noastre.

Cum le iubesc sfinții aceste suferințe! Sf. Francisc, care le dorește așa de intențiv, că Isus îl află vrednic să poarte stigmatele sfinte pe corpul lui omenesc, este exemplul etern al suferinței pentru Isus. Și Sf. Tereza a Pruncului Isus, care este așa de aproape de noi și care trebuie să fie conducătoarea sufletului modern catolic declară că

în privința suferințelor preferă pământul cerului, căci în cer nu se mai suferă. Calea acestei Sfinte, cum știm cu toții, este *sigură.*

Deci să nu refuzăm crucea dată de Mântuitorul, care este, așa putem zice, *întregirea actului Mântuirii.*

Isus a suferit mai mult decât s'a putut pentru noi, acum puțină suferință ce o cere din partea noastră, să o refuzăm?! Cu acest procedeu, ne cauzăm de o mie ori mai mari suferințe morale și nici cele care ne-au fost date nu le evităm. Căci voința lui Dumnezeu nu se poate înconjura.

Firea omenească n'are mai urît defect decât lășitatea. Să nu fim lași, să nu ne temem de suferință. Dimineața să ne deșteptăm curajul că orice suferințe vom îndura cu bărbăție. Să vină orice necaz, boală, umilire, neînțelegeri noi știm, că aceste

suferințe pentru noi sunt pietre scumpe și trandafiri...

Căci Mântuitorul a spus:
„De vrea cineva să vină

după mine să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa, și să vină după mine.

Dr. Irina Berinde.

Minunile dela Bixad.

Dumnezeu. — să răsplătească credința unora și ca să trezească credință în sufletul altora — de multe ori a lăsat să se întâmple lucruri, cari au arătat atotputernicia sa.

Minunile săvârșite de Domnul nostru Isus Hristos, de sf. Apostoli și de alți sfinți toate au fost mărturiile Atotputerniciei lui Dumnezeu.

Minuni s'au întâmplat nu numai în timpurile trecute, se întâmplă și azi. Vindecările miraculoase dela Lourdes și alte locuri sfinte, toate sunt minuni, căci trec marginile posibilităților omenești.

În Konnersreut un sat în Germania — Terezea Neumann, o fată săracă, de mai mulți ani nu mânâncă nimic și sf. Cuminicătură, cu care se împărtășește zilnic, o susține. Mai mult, în fiecare Vineri, pe trupul ei se arată ranele Domnului nostru Isus Hristos.

În Mănăstirile din țara noastră — cu icoane făcătoare de minuni, încă se întâmplă semne minunate.

Suntem informați, că în acest an, la Mănăstirea Bixad s'a întâmplat două vindecări miraculoase. La sfânta Mărie Mare — a venit la Mănăstire

o femeie din comuna Bărsăul de jos împreună cu alți credincioși de acolo. Femeia avea un copil de 5 ani, care nu putea să umble, neavând putere în picioare. Când părinții călugări au dat voie, ca poporul să sărute icoana Preacuratei Vergure Maria, femeia cu nădejdea în Dumnezeu și în Preacurata Vergură Maria, își ridică copilul bolnav și îl atinge de icoană. Credința ei a fost răsplătită, căci pe când îl ia copilul dela icoană, el cu bucurie spune mamei sale: „eu pot umbla.“ Și de atunci poate să umble cași oricare copil de cinci ani.

Despre acest caz minunat părinții călugări au luat un proces verbal. Au ascultat pentru mai mare siguranță pe toți cei de față din comuna Bărsăul de jos, cari au cunoscut copilul și pe mama lui și toți au mărturisit, că copilul nu a putut să umble.

Cu un alt copil — la sf. Mărie Mică — între aceleași împrejurări s'a repetat minunea. Acesta este din Mărtinești — lângă Satu-Mare. Acesta este de patru ani, și nu a putut să umble, neavând putere în picioare.

Aceste semne să ne îndemne, ca în toate năcazurile noastre să alergăm la buna noastră Mamă, Preacurata Vergură Maria, care ne răsplătește credința noastră chiar și prin minuni.

Dar să ne îndemne și la aceea, ca în zile de pelerinaj să cercetăm Mănăstirile noastre — din Bixad și Moiseiu — și acolo, în acele locuri sfinte să depunem la picioarele Maicii Domnului durerile noastre și acolo să căutăm vindecare.

Mismar.

Misiunile populare din Strâmtura.

În Strâmtura acum decurg misiuni pentru poporul credincios de acolo. Aceste misiuni sunt conduse de Păr. superior Atanasiu Maxim dela Bixad. După sistemul cel nou, țin 8 zile.

Cum suntem informați, misiunile decurg în cea mai bună rânduială. Deja în ziua întâi — Dumineca trecută s'au mărturisit 145 de credincioși.

Predicile, cari se țin seara și dimineața în fiecare zi, sunt ascultate cu evlavie de credincioșii adunați.

Să dea Domnul, ca osteneala părintelui egumen să aibă roadele sale.

O nouă sfântă.

Fericita Ecaterina Labouré.

Fericita Ecaterina Labouré s'a născut la 2 Mai 1806 în Burgogna franceză. În locul nașterii sale mergea la școala Surorilor Sfântului Vincențiu și intra în congregația lor, după ce i-se arătase Sfântul Vincențiu însuși și o îndemnase să facă acest lucru. Pe când era novice, i-se arată de două ori Prea Sf. Fecioară Maria. La a doua arătare, Maica Domnului o îndemnă să facă, să se bată o medalie reprezentând pe Maica Domnului, cu mâinile răsfirate și cu raze de lumină plecând dela ea, iar împrejurii medaliei să pună inscripția : „O Marie, zemislită fără păcat, roagă-te pentru noi, cari căutăm adăpost la tine.“ Acei cari ar purta această medalie trebuie să primească după făgăduința Maicei Domnului haruri mari. Executarea acestei dorințe a Maicei Preasfinte o luă în mâinile sale duhovnicul Ecaterinei, ea însă păstra secretul, că tocmai ea însăș era însărcinată cu răspândirea medaliei. Scurt timp înainte de a muri, ea încredință

superioarei arătarea Maicii Domnului. În umilința sa nu voise, să fie socotită de ceva mai înalt decât ceea ce era în sine, iar nu din harul extraordinar al lui Dumnezeu. Dorea numai să-și împlinească datoriile sale de toate zilele ajutorând pe cei nevoiași.

La întâia sa arătare Maica Domnului prevestise, că peste Franța va veni o nenorocire, tronul va fi răsturnat, toată lumea va trebui să sufere încercări, clerul va fi supus suferințelor, arhiepiscopul de Paris va muri, crucea va fi desprețuită, pe străzi va fi baltă de sânge. Când Ecaterina dela sine puse întrebarea, când se vor întâmpla toate aceste? Un glas îi zise : „După 40 de ani și zece lni.“ Evenimentele anului 1870 cu prilejul războiului franco-german și al urmărilor lui au dovedit, că prezicerile erau adevărate.

Leon XIII a hotărât oficiul bisericesc despre arătarea Maicii Domnului și despre însărcinarea Ecaterinei Labouré de a bate medalia miraculoasă. În

acelaș oficiu se vorbește și despre întoarcerea minunată a evreului dela Strassburg, Alfons Ratisbonne, la care medalia miraculoasă a jucat un rol foarte mare. Ratisbonne auzise despre caracterul miraculos al medaliei și purta una la gâtul său, cum zicea el, spre a arăta nepăsarea sa față de orice putere superstițioasă. Așa, fiind la Roma intrase ca din întâmplare spre a aștepta pe prietenul său Bussiére în biserica Sfântului Andrei, numită „delle Fratte“. Atunci i se părea deodată cași cum ar cădea un vâl pe ochii lui și cu o frumusețe strălucitoare se arată înaintea lui Neprihănit Zemislita Fecioară. Ratisbonne se în-genunchie și în zadar încercă să-și mai ridice ochii săi la Maica Domnului, dar deodată religia catolică stătu înaintea lui în tot adevărul ei. O singură clipeală a harului îl converti pe dânsul și în ziua de 31 Ianuarie el primi în Biserica al Gesu dela cardinalul Patrizi sfântul Botez. El a întemeiat Congregația maicelor de Sion.

Despre virtuțile fericitei Ecaterina Labouré zice Sfântul Părinte în decretul

său dela 12 Februarie c. „Ea pe din afară nu arăta nimic extraordinar, dar totuși în adâncimile ei ardea o viață bogată în fapte. Să ne gândim numai la acei 40 de ani ai Caterinei, petrecuți între bătrânii și nenorociții de tot felul.“

respectiv tabloul cerut prin acel ordin la termenul fixat, căci la acel termen de aici se vor înainta Preaonoratei Administrații Capitulare fără considerare

la aceia, cari nu se vor îngriji de înaintarea lor la termenul cerut.

Sighet, la 13 Sept. 1933.

Oficiul protopopesc.

Convocator

Prin aceste se convoacă — pentru reînceperea instrucției — corul Agru-lui pe ziua de 17 Septembrie 1933, (Duminecă) în sala Agru-lui. Sunt invitați toți membrii a participa. Proba se va începe la orele 6. Înainte de probă, va avea loc la orele 5, ședința comitetului corului.

Sighet la 12 Septembrie 1933.

Dr. Florentin Mihalyi

președintele Agru-lui

pr. Titu Berinde

p. secr. Agru-lui, președintele subsecției: „Corul.“

Oficiul protopopesc al districtului Sighet

No. 580—933 prot.

Cătră Veneratele oficii
parohiale din district.

Se atrage atențiunea Veneratului Cler din acest district asupra ordinului acestui oficiu Nr. 461 din 30 Iulie 1933, — publicat în „Dumineca,“ cu privire la achitarea impozitelor cătră stat.

Sunt invitați frații preoți ași înainta chitanțele,

Calendar săptămânal.

17—23 Septembrie 1933.

- 17. Dumineca d. Înălț. sf. Cruci (Ap. Gal. 2, 16 Ev. Marc. 8, 34) M. Sofia
- 18. Luni C. Eumenie
- 19. Marți M. Trofim
- 20. Mercuri M. Eustatie † 120
- 21. Joi Ap. Codrat
- 22. Vineri M. Foca
- 23. Sâmbătă Zem. S. I. B.